

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoE/72/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4414204707
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová-Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4414204707.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovvej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a JUDr. Denisy Šaligovej, v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpený Advokátska kancelária Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti povinným: 1. R. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. XXX, 2. S. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. XXX, 3. G. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. XXX, 4. G. P., rod. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. XXX, o vymoženie 317,77 eura s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 17. marca 2015 č. k. 11Er/282/2014-14 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Povinným v 1. až 4. rade sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolf Krutý, Exekútorický úrad so sídlom Bratislava o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (EX 8739/14) proti povinným: 1. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. XXX, 2. S. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. XXX, 3. G. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. XXX, 4. G. P., rod. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. XXX, o vymoženie uloženej povinnosti v prospech oprávneného, ktorá bola súdu prvej inštancie doručená dňa 07. 03. 2014. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 44 ods. 2 z. č. 233/1995 Z. z. Zákon Národnej rady Slovenskej republiky o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, § 35, § 45 ods. 1 a 2 z. č. 244/2002 Z. z. Zákon o rozhodcovskom konaní, § 52 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. a), § 3 ods. 2 z. č. 258/2001 Z. z. Zákon o spotrebiteľských úveroch. Prvoinštančný súd uviedol, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie domáhal voči povinným na peňažné plnenie na základe exekučného titulu: rozsudok č. k. ED 80002/10, ktorý vydal Rozhodcovský súd zriadený pri Slovenskej hospodárskej komore, s. r. o., IČO: 36 577 928 dňa 10. 06. 2013. Právny vzťah, ktorý predchádzal vydaniu exekučného titulu vznikol na základe uzatvorenej zmluvy o poskytnutí rýchlej pôžičky č. 2005156, ktorú uzatvoril právny predchodca povinných so spoločnosťou Quatro, a. s. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že súčasťou zmluvy o pôžičke boli aj všeobecné obchodné podmienky, ktoré obsahovali v bode II. ods. 5 rozhodcovskú doložku, podľa ktorej sa zmluvné strany dohodli, že všetky spory vzniknuté z tohto obchodu budú rozhodnuté prednostne v rozhodcovskom konaní Stálym rozhodcovským súdom Asociácie bánk, pričom povinný mal vyjadriť s návrhom oprávneného súhlas. Prvoinštančný súd ďalej uviedol, že prejednávane konanie účastníkov sa subsumuje pod kategóriu spotrebiteľského právneho vzťahu, v rámci ktorého oprávnený, resp. jeho právny predchodca pri uzatváraní zmluvy o pôžičke konal v postavení dodávateľa, t. j. konal v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, a na druhej strane, právny predchodca povinných konal z postavenia spotrebiteľa, t. j. nekonal v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Prvoinštančný súd definoval spotrebiteľský právny vzťah účastníkov konania na základe ust. § 52 Občianskeho zákonníka a ust. § 2 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd prvej inštancie dodal, že základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to,

že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny, pričom zmluva o pôžičke túto charakteristiku spĺňala. Obsahom zmluvy o pôžičke bez pochybnosti boli aj všeobecné obchodné podmienky, ktoré právny predchodca povinných nemohol ovplyvniť, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Súd prvej inštancie ďalej poukázal na to, že rozhodcovská doložka v predmetnej veci, ktorá mala založiť legitimitu pre exekučný titul v predmetnom konaní, znemožňuje voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu štátnym súdom, ak dodávateľ ešte pred spotrebiteľom podal žalobu na rozhodcovskom súde. Rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ osobitne nevyjednal a nemal na výber, vzhľadom na jej splynutie s ostatnými štandardnými podmienkami. Spotrebiteľ mohol len zmluvu o pôžičke ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým všeobecným obchodným podmienkam, a teda aj rozhodcovskému konaniu. Rozhodcovský súd je pritom paušálnym spôsobom zakotvený v zmluvných podmienkach ešte pred vznikom samotnej štandardnej zmluvy, a teda dodávateľ musí mať istotu, že si ho môže do zmluvy uvádzať. Súd svoje stanovisko podporil súdnou praxou Okresného súdu Nové Zámky v podobných exekučných veciach v rámci rozhodcovskej doložky a postupu rozhodcovského súdu. Prvoinštančný súd ďalej poukázal na skutočnosť, že v samotnej rozhodcovskej zmluve absentuje poučenie spotrebiteľa o rozdiel medzi štátnym a rozhodcovským súdnym procesom a zároveň, že rozhodcovská doložka nebola dojednaná v čase vyššej bdelosti spotrebiteľa po vzniku sporu, ale na začiatku zmluvného vzťahu. Prvoinštančný súd označil za neprijateľnú úroveň rozhodcovského rozsudku z hľadiska reflektovania rozhodcu na spotrebiteľské právo. Rozhodnutie rozhodcu sa výrazne javilo ako zjavne formalistické, pričom sa nevyrovnal s vylúčením inštitútov zameraných na ochranu spotrebiteľa, a tým porušil kogentné predpisy určené na ochranu spotrebiteľa. Podľa názoru prvoinštančného súdu klauzula o aplikácii § 262 ods. 1 z. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka alebo tzv. úver ako absolútny obchod pritom nie je žiadnou prekážkou na aplikáciu všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka, medzi ktoré patria aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, vychádzajúc zo subsidiarity Občianskeho zákonníka. V záujme rešpektovania medzinárodnej zmluvy (čl. 7 ods. 2 Ústavy SR) a naplnenia cieľa EU vylúčiť zo života spotrebiteľov nekalé podmienky v spotrebiteľských vzťahoch, nevidel prvoinštančný súd iné východisko, ako záver o neprijateľnosti rozhodcovskej doložky, pretože spôsobuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa. Vzhľadom na konštatovanie o absolútnej neplatnosti rozhodcovskej doložky ako neprijateľnej zmluvnej podmienky súd prvej inštancie s poukazom na názor Najvyššieho súdu SR, vyslovený v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/146/2011 zo dňa 13. 10. 2011, deklaroval, že ak v určitej veci nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Keby exekučný súd akceptoval rozhodcovský rozsudok, pre vydanie ktorého nebola daná právomoc rozhodcovského súdu, akceptoval by vykonateľnosť rozhodnutia vydaného tým, kto na to nemal právomoc. Išlo by o akceptáciu rozhodnutia nevykonateľného, resp. nulitého. Z vyššie uvedených dôvodov súd prvej inštancie napadnutým uznesením rozhodol tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu rozporu exekučného titulu so zákonom.

2. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie, namietajúc nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, a to z dôvodu, že súd prvej inštancie mal v prejednávanej veci prekročiť rámec svojej preskúmvajúcej činnosti, ktorú mu zveril Exekučný poriadok, podľa ktorého súd prvej inštancie ako exekučný súd nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť exekučného titulu. Exekučný súd je oprávnený skúmať len materiálnu a formálnu vykonateľnosť exekučného titulu, pričom zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že exekučný súd môže skúmať platnosť rozhodcovskej doložky/zmluvy. Odvolateľ deklaroval, opierajúc sa o rozhodnutie ASTURCOM, že právoplatný rozhodcovský rozsudok má tie isté vlastnosti ako právoplatný rozsudok všeobecného súdu SR, z čoho vyplýva, že je prekážkou pre opätovné prejednanie veci, je právne záväzný a po uplynutí lehoty na plnenie je vykonateľný, teda je spôsobilý byť podkladom pre výkon exekúcie. Podľa odvolateľa neprijateľnosť rozhodcovskej doložky nie je možné skonštatovať ani s odvolaním sa na ust. Smernice 93/13/EHS v kontexte úvah vyplývajúcich z prílohy 1 písm. q) tejto smernice, ktorá hodnotí, čo je možné považovať za neprijateľnú podmienku. Odvolateľ deklaroval názor, podľa ktorého ani zo slovenského, ani z európskeho práva nemožno za súčasného právneho stavu vyvodiť záver, podľa ktorého by exekučný súd mal povinnosť preskúmať exekučný titul a nahradiť tak pasivitu spotrebiteľa, ktorý síce vedel o svojich právach, no neuplatnil si ich. Odvolateľ v závere poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3M Cdo 11/2010 zo dňa 26. 09. 2011, z ktorého vyplýva právny názor, že pokiaľ ide o spotrebiteľské zmluvy, treba uviesť, že preskúmanie správnosti rozhodcovského rozsudku exekučným súdom je možné, len pokiaľ

ide o dôvod uvedený v § 45 ods. 1 písm. c) z. č. 244/2002 Z. z. (rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom). Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že rozpor s dobrými mravmi je viazaný na plnenie, a nie iba na to, či samotná spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku: nie každá skutočnosť hodnotená ako neprijateľná podmienka spôsobuje aj rozpor plnenia s dobrými mravmi. Rozhodujúcim bude len či plnenie, ktoré má byť vykonané odporuje alebo neodporuje dobrým mravom. Len tento zákonný dôvod umožňuje zastaviť exekučné konanie. Na základe vyššie uvedeného odvolateľ navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací podľa § 34 z. č. 160/2015 Z. z. CSP, po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné a napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

4. Z obsahu spisu vyplýva, že exekučné konanie začalo návrhom na začatie exekučného konania na základe spísanej zápisnice dňa 24. 02. 2014. Doručenou žiadosťou súdu prvej inštancie dňa 07. 03. 2014 sa súdny exekútor domáhal udelenia poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu: rozsudku č. k. ED 80002/10, ktorý vydal Rozhodcovský súd zriadený pri Slovenskej hospodárskej komore, s. r. o. dňa 10. 06. 2013, ktorý sa mal stať právoplatným dňa 02. 08. 2013 a vykonateľným dňa 06. 08. 2013. Právny vzťah, ktorý predchádzal vydaniu exekučného titulu, vznikol na základe uzatvorenej zmluvy o pôžičke č. 2005156 zo dňa 08. 06. 2004, ktorú uzatvoril právny predchodca povinných so spoločnosťou Quatro, a. s., so sídlom Kežmarok, Hlavné námestie 12, IČO: 36 463 311 ako právny predchodca oprávneného. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní rozhodol uznesením Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 17. 03. 2015 č. k. 11Er/282/2014-14, ktorým žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie.

5. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Podľa § 470 ods. 2 CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

7. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

8. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného do 31. 03. 2017, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) a § 39 ods. 4. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne aj vtedy, ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi. Proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti je prípustné odvolanie.

9. Podľa § 2 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného do 10. 06. 2010, spotrebiteľským úverom sa rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

10. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

11. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu dospel k jednoznačnému záveru, že súd prvej inštancie vec po právnej stránke správne posúdil a svoje rozhodnutie aj správne a v dostatočnom rozsahu odôvodnil, nakoľko bola jeho argumentácia vecne správna, objektívna a presvedčivá. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení tohto rozhodnutia primerane obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, bez toho, aby odvolací súd tieto dôvody opakoval. Odvolací súd preto konštatuje, že súd prvej inštancie v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku správne preskúmal nielen žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie, exekučný titul, ale aj predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere a rozhodcovskú doložku obsiahnutú vo všeobecných obchodných podmienkach.

12. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti považuje za potrebné uviesť, že Najvyšší súd Slovenskej republiky už v uznesení z 13. októbra 2011 sp. zn. 3 Cdo 146/2011, uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3 z roku 2012 pod por. č. 46 zaujal stanovisko, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Vychádzal pritom z jednotného názoru súdnej praxe, že už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie, sa exekučný súd v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, okrem iného, zaoberá tým, či rozhodnutie (iný titul) uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané v súlade so zákonom, t.j. či bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch ide o rozhodnutie (iný titul) vykonateľné tak po stránke formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané), ako aj materiálnej (z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia - jednak určitosť, zrozumiteľnosť, a presnosť označenia subjektov práv a povinností, jednak vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať).

13. Exekučný súd je teda už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie bezpochyby oprávnený posúdiť, či oprávneným označený exekučný titul (ne)bol vydaný k tomu kompetentným orgánom. Význam tohto oprávnenia tkvie v tom, že ak exekučný titul vydal orgán, ktorý k tomu nemal právomoc, ide o rozhodnutie ničotné, nevyvolávajúce žiadne právne účinky. Takéto rozhodnutie nespĺňa predpoklad materiálnej vykonateľnosti (záväznosti) a na jeho základe nemožno preto viesť nútený výkon rozhodnutia. Osobitosť postavenia rozhodcovského súdu spočíva medzi iným v tom, že jeho právomoc vec prejednať a rozhodnúť sa odvodzuje od rozhodcovskej zmluvy. Predpokladom právomoci rozhodcovského súdu je teda platné uzavretie rozhodcovskej zmluvy medzi zmluvnými stranami a to, či už vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky. Ak teda právomoc rozhodcovského súdu je závislá od existencie platnej rozhodcovskej zmluvy a exekučný súd má povinnosť v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, okrem iného, zisťovať rozpor exekučného titulu so zákonom, t.j. aj to, či bol vydaný orgánom s právomocou na jeho vydanie, je logické, že exekučný súd musí pri tomto zisťovaní posúdiť nielen to, či rozhodcovská zmluva bola medzi zmluvnými stranami vôbec uzavretá, ale aj to, či bola uzavretá platne. Iba platná rozhodcovská zmluva môže totiž založiť právomoc rozhodcovského súdu na jej základe určitú vec prejednať a rozhodnúť; absolútna neplatnosť právneho úkonu má za následok, akoby právny úkon nebol nikdy uzavretý (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29. januára 2013 sp. zn. 4Co 31/2013).

14. Z vyššie uvedeného možno vyvodiť záver, že exekučný súd, ktorý koná o návrhu na nútený výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ak má pre to dostatok skutkových a právnych poznatkov, je v zmysle ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku oprávnený už v štádiu rozhodovania o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie aj bez návrhu (ex offa) skúmať, či rozhodcovská zmluva medzi zmluvnými stranami bola uzavretá platne. Ak exekučný súd zistí, že právomoc rozhodcovského súdu bola založená na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy

(doložky) prislúcha mu právo vyvodíť všetky dôsledky vyplývajúce z príslušných právnych predpisov pre to, aby zmluvná strana nebola uvedenou doložkou viazaná.

15. Nemožno preto prisvedčiť odvolateľovi v tom, že by súd prvej inštancie ako exekučný súd prekročil rámec svojej preskúmvacej činnosti zverenej Exekučným poriadkom, keďže v preskúmvanej veci bol plne opodstatnený a zákonom podložený postup súdu prvej inštancie, ktorý po podaní žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie skúmal, či rozhodcovská doložka bola uzavretá platne. Uvedený postup exekučného súdu nebol posudzovaním vecnej správnosti rozsudku rozhodcovského súdu a nesmeroval k „zrušeniu“ tohto rozhodnutia. Skúmaním platnosti rozhodcovskej doložky súd prvej inštancie len realizoval svoje oprávnenie vyplývajúce mu z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, t. j. oprávnenie posúdiť, či tento exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. K samotnému záveru súdu prvej inštancie v súvislosti s rozhodcovskou doložkou (jej prijateľnosť, a teda platnosť) treba uviesť, že rovnako ako súd prvej inštancie, aj odvolací súd posúdil rozhodcovskú doložku ako neprijateľnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy a tým absolútne neplatnú zmluvnú podmienku obsiahnutú v spotrebiteľskej zmluve, nakoľko celkom zjavne spôsobuje značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, a to v neprospech spotrebiteľa. Podstatnou z hľadiska vyslovenia absolútnej neplatnosti tohto dojednania je skutočnosť, že táto podmienka nebola so spotrebiteľom individuálne dojednaná a celkom zjavne nemal spotrebiteľ reálnu možnosť obsah predloženej formulárovej zmluvy ovplyvniť, resp. niektoré zo zmluvných dojednaní vylúčiť.

16. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd námietky oprávneného uvedené v odvolaní považoval za neopodstatnené a zhodne so súdom prvej inštancie má za to, že predmetný exekučný titul je v rozpore so zákonom, nakoľko exekučný titul bol vydaný orgánom bez právomoci na jeho vydanie. S poukazom na uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

17. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešným povinným síce vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, avšak keďže im žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd rozhodol, že povinným sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).